

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

DÍTĚ LOGISTIC s. r. o. s
se sídlem Náchod – Bražec, Bražecká 97, 547 01
zastoupený advokátem JUDr. Janem Streličkou,
se sídlem Veselá 163/12, 602 00 Brno

proti
žalovanému

Ministerstvo průmyslu a obchodu
se sídlem Na Františku 32, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 1. 2020, č. j. MPO 83972/19/61100/01000

takto:

- I. Rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 27. 1. 2020, čj. MPO 83972/19/61100/01000, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 17 100 Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Jana Streličky, advokáta.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobci byla dne 13. 12. 2016 Rozhodnutím o poskytnutí dotace č. j. MPO 64823/16/61200 přiznána dotace na projekt Energetické úspory budov společnosti DÍTĚ LOGISTIC s. r. o. v maximální výši 9 470 972, 19 Kč. Následně žalobce podal dne 28. 2. 2019 žádost o platbu dotace ve výši právě 9 470 972, 19 Kč.
2. Žalovaný zahájil dne 21. 3. 2019 kontrolu realizace projektu, přičemž jejím předmětem bylo ověření dodržování povinností žalobce, ověření způsobilosti nárokovaných výdajů a ověření realizace služeb, dodávek a stavebních prací. Dne 4. 7. 2019 byl žalobci doručen protokol o kontrole č. j. 004279-2019/OPPIK. V tomto protokolu bylo uvedeno, že žalobce k datu podání žádosti o platbu nedoložil povolení předčasného užívání stavby, potažmo kolaudačního souhlasu.
3. Proti výsledkům kontrolního zjištění podal žalobce námitky, o nichž žalovaný rozhodl dne 16. 9. 2019 tak, že nejsou důvodné a nevyhověl jim.
4. Následně dne 22. 10. 2019 bylo žalobci doručeno Opatření ze dne 18. 10. 2019 (dále jen „**Opatření**“), ve kterém žalovaný uvedl, že veškeré nárokové výdaje se v důsledku porušení podmínek poskytnuté dotace staly nezpůsobilými a že přistoupil ke krácení dotace v rozsahu 100%.
5. Proti tomuto Opatření podal žalobce v zákonné lhůtě námitky, kterým Ministerstvo průmyslu a obchodu shora nadepsaným rozhodnutím ze dne 27. 1. 2020, č. j. MPO 83972/19/6110/01000 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“) nevyhovělo.
6. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce správní žalobou, jež byla městskému soudu doručena dne 7. 4. 2020.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

7. Žalobce své žalobní námitky shrnul zejména do tří okruhů: nesprávné právní posouzení věci, vadné posouzení skutkového stavu a nepřezkoumatelnost v důsledku toho, že se žalovaný nevypořádal se všemi námitkami a argumentací žalobce.
8. Především žalobce namítá, že žalovaný ani v rámci provedené kontroly, ani později, v žádném ohledu nezpochybnil skutečnost, že stavební práce byly skutečně realizovány, ke snížení energetické náročnosti budov skutečně došlo a účel Projektu tak byl naplněn.
9. Má za to, že z dokumentů jím přiložených k žádosti o platbu, jako jsou smluvní dokumenty, předávací protokoly, stavební deník a účetní doklady, jednoznačným způsobem vyplývá, že účel dotace byl v plném rozsahu naplněn.
10. I přes to však označil žalovaný ve svém Opatření veškeré nárokové výdaje jako nezpůsobilé.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

11. Podle žalobce podmínky dotace nevyžadují, aby k žádosti o platbu byl přiložen kolaudační souhlas. Je také přesvědčen, že splnil podmínku uvedenou v článku IV. bodu (4) Hlavy II. Zvláštní části Rozhodnutí o poskytnutí dotace, podle které je povinen doložit kolaudační souhlas nejpozději 18 měsíců od data skutečného ukončení projektu.
12. Pakliže bylo žalobci vytýkáno především nedoložení předčasného užívání stavby, je přesvědčen, že jde pouze o jeden z dokumentů, který může nahradit kolaudační souhlas, přičemž okruh těchto dokumentů je toliko demonstrativní.
13. Navíc, podle žalobce povolení předčasného užívání stavby jako specifický právní institut nijak nevypovídá o splnění podmínek stanovených stavebním povolením. Jedná se pouze o časově omezené povolení, které není jakkoliv provázáno s podmínkami samotného dokončení stavby, nýbrž vypovídá pouze o vlivu užitelnosti stavby na bezpečnost a zdraví osob nebo zvířat anebo životní prostředí.
14. Žalobce je taktéž přesvědčen, že žalovaný se nijak nevypořádal s jeho věcnou námitkou, že k realizaci projektu došlo. Navíc, z napadeného rozhodnutí podle něj není zřejmé, proč má nedoložení povolení předčasného užívání stavby k datu podání žádosti o platbu za následek nezpůsobilost všech výdajů Projektu. V této souvislosti cituje rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2018 č. j. 6 Afs 358/2017-39.
15. Žalobce taktéž připomíná rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 7. 2008, č. j.: 9 Afs 202/2007 – 68 a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2017, sp. zn.: 2 Afs 142/2016 – 32, na jejichž podkladě uvádí, že je to poskytovatel dotace, který primárně svým rozhodnutím vytváří právní rámec, v jehož mezích má příjemce dotace povinnost se pohybovat. Pokud zvolí při stanovení povinností neurčité právní pojmy, které nemají jednoznačnou zákonnou definici, musí následně unést i případné negativní důsledky vyplývající z již ustálené zásady, dle které nelze neurčitost právního pojmu v dohodě o poskytnutí prostředků klást k tíži příjemci finančních prostředků jakožto slabší strany.
16. V této souvislosti je tedy žalobce toho názoru, že pokud se v článku IV. bodu (4) Hlavy II. Zvláštní části Rozhodnutí o poskytnutí dotace uvádí: *„Pokud není kolaudační souhlas doložen k poslední žádosti o platbu, přestože je vyžadována stavebním povolením, je žadatel povinen toto nahradit např. povolením zkušebního provozu, nebo povolením předčasného užívání stavby. Kolaudační souhlas je pak příjemce dotace povinen doložit nejpozději 18 měsíců od data skutečného ukončení projektu,“* jde o ustanovení neurčité, které mu nemůže být kladeno k tíži. Kromě nejasnosti toho, jaké konkrétní dokumenty musí být přiloženy, není dále zřejmé, zda má být kolaudační souhlas či jiný doklad předložen již ke dni podání žádosti o platbu, nebo je postačující doložení předmětného dokladu kdykoliv v průběhu administrace žádosti o platbu.
17. Žalobce je také přesvědčen, že to byl naopak žalovaný, který postupoval v rozporu článku IV. bodu (4) Hlavy II. Zvláštní části Rozhodnutí o poskytnutí dotace. Předmětné ustanovení stanoví, že *„porušení této povinnosti může být správcem daně postiženo odvodem za porušení rozpočtové kázně ve výši 100 % částky celkově proplacené dotace.“* Žalovaný není správcem daně. Žalovaný dále rozhodl o nezpůsobilosti výdajů v plné výši, ačkoliv proto nemá zákonný podklad, nikoliv o odvodu za porušení rozpočtové kázně. K této námitce se ovšem žalovaný v Rozhodnutí nijak nevyjádřil.

18. Nakonec žalobce podotýká, že postup žalovaného je v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu - kromě výše uvedených judikátů jde také o rozsudky sp. zn.: 4 As 215/2014 ze dne 5. 12. 2014 a ze dne 13. 12. 2018, č. j.: 1 Afs 291/2017 – 43.
19. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že podle svého přesvědčení postupoval v souladu s § 14e odst. 1 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a že měl právo dotaci nevyplatit.
20. Dále uvedl, že žalobce původně ve stanovené lhůtě vůbec nepředložil žádný doklad, který by splňoval podmínky Rozhodnutí o poskytnutí dotace a jeho příloh. Až v rámci oprav žádosti o platbu, jejichž umožnění je podle názoru žalovaného jen jeho dobrodiním, byla doložena žádost o podání kolaudačního souhlasu. Ten byl ale doložen až takřka měsíc po podání žádosti o platbu.
21. Žalovaný se neztotožňuje s tvrzením žalobce, že k naplnění účelu dotace postačí, aby byla stavba fakticky schopna užívání ke stanovenému datu. Je naopak toho názoru, že je třeba, aby byla schopna i užívání v souladu se všemi právními předpisy, čehož důkazem je právě kolaudační povolení, potažmo krátkodobě povolení předčasného užívání stavby nebo zkušebního provozu.
22. Žalovaný je přesvědčen, že jeho rozhodnutí bylo plně proporcionální, s oporou v zákoně i v judikatuře Nejvyššího správního soudu.
23. Dále uvádí, že při stanovování sankcí musí zohledňovat i to, že dotace jsou vypláceny z evropských zdrojů. Pokud by příjemci dotací nebyli motivováni, aby žádosti o platbu dotace nedávali včas, byl by žalovaný v situaci nejistoty, zda bude skutečně dotaci vyplácet, což by se mohlo negativně odrazit na čerpání dotací Českou republikou z evropských zdrojů.
24. Žalovaný také uvádí, že žalobcem uváděným pokynem Generálního finančního ředitelství se vůbec nehodlá zabývat, neboť je závazný pouze v oblasti finanční správy. Také nesouhlasí s názorem žalobce, že se k jeho námitkám vyjádřil jen stručně a formalisticky.

III.

Posouzení žaloby

25. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba byla zčásti podána důvodně.
26. Z obsahu spisu předloženého žalovaným vyplývá, že žalobce podal žádost o podporu ohledně projektu se zkráceným názvem „Úspory Dítě Logistic“, jehož záměrem bylo komplexně řešit zateplení dvou objektů společnosti DÍTĚ LOGISTIC s.r.o. v areálu na ulici Kladská v Hradci Králové; v budovách žadatel vykonává podporované činnosti oprav a údržby motorových vozidel a skladování, konkrétně dojde k zateplení obvodového pláště, zateplení střech a k výměně otvorových výpní. Díky realizaci projektu tak výrazně klesne energetická náročnost dotčených objektů.
27. Dne 13. 12. 2016 vydalo Ministerstvo průmyslu a obchodu rozhodnutí o poskytnutí dotace č. j. MPO 64823/16/61200, jímž vyhovělo žádosti žalobce, a to ve výši maximálně 40% způsobilých výdajů projektu, s tím, že absolutní částka dotace může činit nejvýše 9 470 972,19 Kč.

28. Žalobce podal dne 28. 2. 2019 zjednodušenou žádost o platbu, na což žalovaný reagoval výzvou ze dne 14. 3. 2019, aby žalobce vzhledem k tomu, že nemá kolaudační souhlas, doložil dokumenty podle Hlavy II., článku IV., odst. 4) Rozhodnutí o poskytnutí dotace.
29. Ve spise následuje kopie žádosti žalobce ze dne 28. 3. 2019 o vydání kolaudačního souhlasu ohledně stavby Energetické úspory budov společnosti Dítě Logistic s.r.o. v Hradci Králové.
30. Spis rovněž obsahuje Protokol o kontrole ze dne 1. 7. 2019, která byla provedena žalovaným ve dnech 21. 3. až 1. 7. 2019 a jejímž předmětem bylo též ověření realizace provedených prací v souladu s projektem a s Rozhodnutím o poskytnutí dotace a ověření způsobilosti výdaje podle příslušného Programu. Kontrolní zjištění konstatovalo, že vzhledem ke skutečnosti, že příjemce dotace nedoložil povolení předčasného užívání stavby k datu podání žádosti o platbu, ale předložil žádost o vydání kolaudačního souhlasu až dne 28. 3. 2019, není možné považovat tento projekt za způsobilý k proplacení. Z důvodu porušení Rozhodnutí Hlavy II Zvláštní části článku IV bodu (4) klasifikuje kontrolní skupina veškeré nárokové výdaje ve výši 23 667 430,78 Kč jako nezpůsobilé.
31. Proti Protokolu o kontrole podal žalobce dne 18. 7. 2019 námitky, jež byly vyřízeny sdělením žalovaného ze dne 16. 9. 2019, č. j. MPO 58211/19/61300, jako nedůvodné.
32. Spis dále obsahuje kolaudační souhlas, vydaný dne 4. 7. 2019 Magistrátem města Hradec Králové, odborem stavebním, pod č. j. MMHK/123671/2019 ST2/Bak, který je dokladem o povoleném účelu užívání stavby „stavební úpravy budov – zateplení v areálu Dítě Logistic, Hradec Králové, Slezské předměstí, Kladská 916“.
33. Žalovaný vydal dne 18. 10. 2019 pod č. j. MPO 79994/19/61100/61150 opatření, kterým s odkazem na kontrolní zjištění konstatoval, že žalobcův projekt nelze považovat za způsobilý k proplacení a že veškeré nárokové výdaje ve výši 23 667 430,78 Kč budou shledány nezpůsobilými.
34. Proti tomuto opatření podal žalobce dne 5. 11. 2019 námitky, jež se v podstatné míře shodovaly s později uplatněnými žalobními body. O námitkách pak žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím ze dne 27. 1. 2020.
35. Městský soud v Praze posoudil věc takto:
36. Především má soud za to, že pro posouzení věci a pro vypořádání žalobních námitek je rozhodující znění a výklad a aplikace Rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 12. 2016 o poskytnutí dotace č. j. MPO 64823/16/61200, a to zejména jeho ustanovení hlavy II. Zvláštní část, článku IV., bodu (4), když v této záležitosti se názory a závěry žalovaného a žalobce zásadně rozcházejí.
37. Soud se neztotožnil s tím, jak toto ustanovení žalobce interpretoval, když je ve svých námitkách a v žalobě označil za neurčité a nekonkrétní.
38. Předmětné ustanovení Rozhodnutí o poskytnutí dotace stanoví, že *Pokud není kolaudační souhlas doložen k poslední žádosti o platbu, přestože je vyžadován stavebním povolením, je žadatel povinen toto nahradit např. povolením zkušebního provozu, nebo povolením předčasného užívání stavby. Kolaudační souhlas je pak příjemce dotace povinen doložit nejpozději 18 měsíců od data skutečného ukončení projektu. Projekt musí být ukončen v souladu s Pravidly způsobilosti a publicity. Porušení této povinnosti může být správcem daně postiženo odvodem za porušení rozpočtové kázně ve výši 100 % částky celkově proplacené dotace.*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

39. Soud především konstatuje, že toto ustanovení shledává zcela srozumitelným a určitým a jeho smysl a účel racionálním.
40. Z citovaného ustanovení nesporně vyplývá, že je-li předmětem projektu, k němuž se váže dotace, stavební činnost, pro kterou je stavebním povolením vyžadován kolaudační souhlas, pak žadatel musí takový kolaudační souhlas doložit k poslední žádosti o platbu.
41. K tomu soud doplňuje, že povinnost předložit kolaudační souhlas považuje za opatření, jež vylučuje možný spor mezi poskytovatelem dotace a jejím příjemcem o to, zda projekt byl skutečně ukončen a zda podmínky pro vyplacení dotace byly náležitě splněny nebo nikoliv. Splnění podmínek dotace tedy nezávisí na subjektivních názorech ani poskytovatele, ani příjemce, ale na objektivní skutečnosti – tedy na existenci autoritativního aktu příslušného stavebního úřadu, kterým ten potvrzuje, že stavební projekt byl dokončen a že byl proveden v souladu se stavebním povolením. Pokud tedy příjemce dotace kolaudační souhlas předloží, pak poskytovatel dotace nemá možnost odmítnout její proplacení proto, že podle jeho názoru nebyl projekt řádně ukončen. Naopak jestliže příjemce dotace kolaudační souhlas nemůže předložit, poskytovatel dotace tuto neproplatí. Mezi poskytovatelem dotace a jejím příjemcem jsou tedy nastavena jasná a jednoznačná pravidla, vylučující subjektivní či dokonce svévolný postup.
42. Dále z citovaného ustanovení vyplývá, že nemůže-li žadatel k poslední žádosti o platbu doložit kolaudační souhlas, může jej dočasně a prozatímně nahradit například povolením zkušebního provozu, nebo povolením předčasného užívání stavby.
43. Jelikož jak předčasné užívání stavby, tak zkušební provoz, jsou instituty zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, není sporu o tom, že obě zmíněná povolení jsou rovněž autoritativními akty stavebního úřadu – viz ust. § 123 a § 124 stavebního zákona. Je tedy zřejmé, že absenci kolaudačního souhlasu lze sice podle podmínek Rozhodnutí o poskytnutí dotace nahradit, avšak ne libovolným způsobem, ale právě a jen autoritativním aktem stavebního úřadu.
44. Z tohoto důvodu žalovaný nepochybil, jestliže nevzal ohled na to, že žalobce k žádosti o platbu přiložil smluvní dokumenty, předávací protokoly, stavební deník a účetní doklady, neboť žádný z těchto dokladů neměl povahu autoritativního aktu stavebního úřadu, který je podle podmínek Rozhodnutí o poskytnutí dotace vyžadován. Žalobcem předložené doklady tedy nemohly absenci kolaudačního souhlasu nahradit.
45. Soud tedy konstatuje, že se žalobce mýlí, má-li za to, že z první věty ustanovení hlavy II. Zvláštní části článku IV. bodu (4) Rozhodnutí o poskytnutí dotace vyplývá, že podmínky dotace nevyžadují, aby k žádosti o platbu byl připojen kolaudační souhlas. Opak je pravdou, neboť toto ustanovení výslovně vyžaduje právě předložení kolaudačního souhlasu, a pokud připouští jeho nahrazení, pak nikoliv libovolným způsobem. Ačkoliv je totiž výčet oněch náhradních dokladů demonstrativní, jsou v něm pouze a právě uvedeny opět jen jiné akty stavebního úřadu.
46. Stejně tak se žalobce mýlí, má-li za to, že stejný účel jako povolení zkušebního provozu, nebo povolení předčasného užívání stavby splnila formálně bezvadná žádost o vydání kolaudačního souhlasu. Je evidentní, že žalobcova žádost pouze nezbytným prvotním předpokladem pro to, aby získal kolaudační souhlas, avšak sama o sobě neznamená, že jej žalobce skutečně dostane. Především pak není autoritativním aktem stavebního úřadu,

v čemž se právě od povolení zkušebního provozu, nebo povolení předčasného užívání stavby principiálně odlišuje.

47. Pokud jde o to, že kolaudační souhlas může být poskytovateli dotace předložen dodatečně, nejpozději do 18 měsíců od data skutečného ukončení projektu, pak z ustanovení hlavy II. Zvláštní části článku IV. bodu (4) Rozhodnutí o poskytnutí dotace je zřejmé, že to platilo právě a pouze v situaci, kdy příjemce dotace k okamžiku žádosti o platbu kolaudačním souhlasem ještě nedisponoval a dočasně jej nahradil právě některým jiným autoritativním aktem stavebního úřadu. Právě v takovém případě má podle Rozhodnutí o poskytnutí dotace oprávnění předložit tento kolaudační souhlas dodatečně, nejpozději do 18 měsíců.
48. Jelikož však žalobce nenahradil chybějící kolaudační souhlas žádným jiným stanoveným způsobem – tedy zejména ani povolením zkušebního provozu, ani povolením předčasného užívání stavby – nemohlo se na něj beneficium předložení kolaudačního souhlasu v dodatečné lhůtě vůbec vztahovat a vzhledem k tomu pak bylo zcela lhostejné, kdy žalobce o vydání kolaudačního souhlasu požádal, resp. kdy tento kolaudační souhlas žalovanému předložil.
49. Soud tedy tyto úvahy uzavírá s tím, že argumentace žalovaného ohledně toho, zda a jak žalobce doložil skutečné ukončení projektu, je dostatečně určitá a srozumitelná a že způsob, jakým žalovaný interpretoval a aplikoval ustanovení hlavy II. Zvláštní části článku IV. bodu (4) Rozhodnutí o poskytnutí dotace zcela respektuje smysl a účel této normy. Napadené rozhodnutí tedy soud v této části neshledává vnitřně rozporným ani nepřezkoumatelným, a je z něj zřejmý závěr žalovaného, že žalobce nesplnil podmínky pro proplacení dotace.
50. Konečně soud konstatuje, že žalovaný nepochybil, jestliže odmítl proplatit dotaci s odkazem na porušení podmínek ustanovení hlavy II. Zvláštní části článku IV. bodu (4) Rozhodnutí o poskytnutí dotace, ačkoliv není správcem daně.
51. Tato žalobní námitka pravděpodobně vychází ze skutečnosti že citované ustanovení Rozhodnutí o poskytnutí dotace v poslední větě stanoví, že *Porušení této povinnosti může být správcem daně postiženo odvodem za porušení rozpočtové kázně ve výši 100 % částky celkově proplacené dotace.*
52. Soud ani v této věci nedal žalobci za pravdu. Zatímco první tři věty předmětného ustanovení upravují podmínky k proplacení dotace (tedy zda má být dotace proplacena), namítaná poslední věta představuje zvláštní normu pro případ, že by dotace již byla poskytovatelem proplacena, avšak dodatečně by vyšlo najevo, že podmínky pro její proplacení nebyly splněny. V takovém případě je správce daně oprávněn uložit příjemci dotace odvod ve výši 100% částky celkově proplacené dotace.
53. Tato norma svým obsahem a účelem koresponduje s ust. § 14f zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, které upravuje postup v případech, kdy dotace již byla proplacena, ačkoliv se tak z důvodů stanovených zákonem stát nemělo. Poskytovatel dotace je v takových případech oprávněn pouze vyzvat příjemce dotace k nápravě nebo k vrácení dotace nebo její části, avšak rozhodnout o odvodu takové dotace za porušení rozpočtové kázně přísluší orgánům finanční správy.
54. Žalovaný tedy byl plně oprávněn postupovat podle citovaného ustanovení Rozhodnutí o poskytnutí dotace, neboť rozhodoval nikoliv o odvodu za porušení rozpočtové kázně, ale

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

o tom, že dotace vůbec proplacena nebude, přičemž k tomu byl plně oprávněn podle ust. § 14e zákona o rozpočtových pravidlech. Nesporně je pak zřejmé, že žalobci ani žádný odvod uložen nebyl.

55. Obecně soud konstatuje, že poskytování dotací je jistým beneficiem ze strany poskytovatele, ať už je to stát nebo jiný subjekt, a ten si tedy pro poskytování dotace stanoví určité podmínky. Tyto podmínky mohou potenciální příjemci vnímat jako přísné a složité, nicméně nejsou-li zjevně šikanózní nebo absurdní či reálně nesplnitelné, nelze proti nim nijak protestovat. V dané věci jedna z těchto podmínek tedy byla stanovena tak, že bude k žádosti o proplacení dotace předložen kolaudační souhlas. Pokud se žalobci tedy tato podmínka zdála příliš komplikovaná nebo nesplnitelná či nemístná, bylo na něm, aby zvážil, zda za takových okolností vůbec o tuto dotaci bude žádat. Jestliže pak žalobce přesto o tu dotaci žádal, musel počítat s tím, že tuto podmínku bude muset v daném termínu splnit k tomu, aby se k dotaci dostal.
56. Dále, jak soud konstatoval výše, účelem a smyslem podmínky podle ustanovení hlavy II. Zvláštní části článku IV. bodu (4) Rozhodnutí o poskytnutí dotace bylo vyloučit spory o to, zda účel dotace byl splněn a zda byl splněn úplně, anebo jenom zčásti, a jestli byl splněn včas nebo opožděně. Kolaudační souhlas je tu tedy jasným a zřetelným mezníkem, kterým je deklarováno, že k určitému datu byl projekt ukončen a účel dotace splněn. Rozhodně se tedy soud neztotožňuje s názorem žalobce, že kolaudační souhlas je tu jen jakousi bagatelní formalitou.
57. Výše vypořádané žalobní námitky tedy soud neshledal důvodnými a neakceptoval je.
58. Důvodnou byla naproti shledána žalobní námitka, která odkazovala na to, že podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu, pokud dochází ke krácení dotace, tak je nutno, aby poskytovatel dotace vycházel ze zásady přiměřenosti, tedy z rozumného vztahu mezi závažností porušení rozpočtové kázně a výší za ně předepsaného odvodu. Správce daně v takovém případě musí zvážit, zda je důvod k odvodu čerpaných či poskytnutých prostředků státního rozpočtu v plné výši, či pouze k částečnému odvodu odpovídajícímu závažnosti a významu porušení povinností a své rozhodnutí náležitě odůvodnit.
59. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, čj. 1 Afs 291/2017-33, *při stanovení výše odvodu za porušení rozpočtové kázně je třeba vycházet ze zásady přiměřenosti, tedy rozumného vztahu mezi závažností porušení rozpočtové kázně a výší za ně předepsaného odvodu. Správce daně musí zvážit, zda je důvod k odvodu v plné výši čerpaných či poskytnutých prostředků státního rozpočtu, či pouze k odvodu odpovídajícímu závažnosti a významu porušení povinností (§ 44a odst. 4 rozpočtových pravidel, ve znění do 29. 12. 2011) a své rozhodnutí náležitě odůvodnit.*
60. Městský soud má za to, že Nejvyšší správní soud, byť v této věci rozhodoval v záležitosti následného odvodu již vyplacené dotace, zde stanovil zásadu, která má obecnější dopad. Je-li nutno, aby finanční úřad při rozhodování o odvodu dbal přiměřenosti, proporcionality mezi mírou porušení dotačních podmínek a výší onoho odvodu, pak není shledán žádný rozumný důvod, aby taková přiměřenost neplatila i při postupu podle ust. § 14e zákona o rozpočtových pravidlech, tedy když poskytovatel dotace tuto odmítne proplatit. I v takovém případě je tedy na místě posoudit vztah mezi mírou porušení dotačních podmínek a výší neproplacení dotace, původně žadateli přiřknuté.

61. V tomto směru pak nezbylo než konstatovat, že v napadeném rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu o úpravě dotace ze dne 18. 10. 2019 otázka přiměřenosti není řádně vypořádána.
62. Žalobce ve svém odvolání poukazoval na judikaturní závěry Nejvyššího správního soudu a žalovaný na to reagoval. V tomto smyslu proto soud nesouhlasí se žalobcem, že by tato jeho odvolací námitka zůstala zcela opomenuta. Žalovaný se s ní vypořádal v posledním odstavci na straně 3 dole, kde se dovolává Rozhodnutí o poskytnutí dotace, jeho dodatky a přílohami, nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 a další obecnou a metodickou dokumentací vztahující se k Operačnímu programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost.
63. Zvolený způsob vypořádání této odvolací námítky však soud nepovažuje za věcně správný, jestliže žalovaný v podstatě uvedl, že namítaná judikatura Nejvyššího správního soudu se na jeho rozhodování v této věci vůbec nevztahuje a že k ní proto nebude přihlížet.
64. Jak soud naznačil výše, zastává názor, že i při rozhodování o (ne)proplacení dotace podle ust. § 14e zákona o rozpočtových pravidlech je nutno tuto judikaturu vzít v úvahu a princip proporcionality mezi závažností či mírou porušení dotačních podmínek a rozsahem krácení dotace je třeba zohlednit.
65. Jelikož žalovaný v napadeném rozhodnutí otázku proporcionality vypořádal nedostatečně, městský soud to vyhodnotil jako důvod pro zrušení napadené rozhodnutí.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

66. Městský soud v Praze tedy dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je nutno podle ust. § 78 odst. 1 soudního řádu správního zrušit a věci vrátit podle ust. § 78 odst. 4 soudního řádu správního žalovanému k dalšímu řízení.
67. V něm se žalovaný v rámci svých oprávnění v odvolacím řízení vypořádá s otázkou proporcionality při rozhodování o (ne)proplacení dotace, tedy vyhodnotí, zda porušení dotačních podmínek ze strany žalobce je důvodem k tomu, aby mu dotace nebyla proplacena vůbec anebo jen zčásti. Pokud by žalovaný setrval na názoru, že judikatura Nejvyššího správního soudu, na kterou odkázal žalobce, není pro jeho rozhodování vůbec relevantní, bude nezbytné, aby takový názor náležitě a přesvědčivě vyargumentoval.
68. Výrok o náhradě nákladů je odůvodněn podle ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce měl ve věci úspěch a jeho náklady řízení sestávají z odměny advokátovi za tři úkony právní služby (příprava a převzetí věci, sepsání žaloby a účast u jednání soudu), ze související náhrady hotových výdajů po 300,- Kč podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), v platném znění, dále z náhrady za promeškaný čas v délce 10 půlhodin ve výši 1000 Kč a z náhrady cestovních výdajů na trase Praha – Brno a zpět v délce 412,8 km osobním motorovým vozidlem zn. BMW RZ: 7Z2 4157 ve výši 2932 Kč, to vše zvýšené o sazbu daně z přidané hodnoty. Náhradu v celkové výši 17 100 Kč je žalovaný povinen zaplatit žalobci do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Jana Streličky, advokáta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. června 2022

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.